

Od atomu k jednomu františkánovi

„Atom je nejmenší chemicky nedělitelná částice běžné hmoty“ – tolik Wikipedie. Atom se skládá z jádra a obalu, ve kterém jsou elektrony. Představme si ale poměr velikosti jádra a obalu, to už je náročnější.

Zvětšíme-li jádro atomu vodíku - H do velikosti 10 centimetrů a posadíme-li jej ke gymnáziu, bude elektron běhat skoro rychlostí světla až do vzdálenosti 1 km. Tato vzdálenost například odpovídá prostorové vzdálenosti k SOŠ a na druhou stranu až k Sokolce. Možná názornější je to u molekuly H_2 , tak jak ji známe ve vzduchu. V tomto případě by bylo jádro prvního vodíku o průměru 5 cm u gymnázia a jádro druhého vodíku ve stejné velikosti u SOŠ. Mezi nimi a na opačné strany by běžely 2 elektrony téměř za Vápenku nebo Psí pomník ve velikosti cvrnkací kuličky (případně, podle dnešních tvrzení, jako energetický bod). A mezi tím NIC. Takže v elipsovitém prostoru o délce 2 km a průměru 1 km, by byla dvě pěticentimetrová jádra a dva ještě menší elektrony. A mezi tím NIC. V těchto částicích je tudíž veškerá hmotnost. U ostatních prvků, tvořících plyny, kapaliny i pevné látky, je to podobné. Jádra jsou trochu větší, létá zde po různých drahách více elektronů, ale toho NIC je tam stejně absolutně. Když nám za mých studií na gymnáziu o tom povídal pan profesor Škop, moc mě to zaujalo. Pamatoval jsem si to, ale lidsky to bylo nad mé chápání. Nedokázal jsem zpracovat, že ta materiální hmota je vlastně hlavně NIC.

Stejně se vše opakovalo na Vysoké škole chemickotechnologické, kam jsem nastoupil později.

Vladimír Benedikt Holota.

Rodák z Nebřezin narozen 5. srpna 1922.

Věděl jsem, že někdo takový existuje a že je uznávaný a držen v úctě. A co já s tím!

Vše se změnilo po přečtení jeho knihy Co mi dala rodná ves.

Laskavost a vlídnost, dokonalý popis lidí i obce, včetně plánků.

Ještě jsem dal na zkoušku Nebyl jsem hrdina a pak už jsem si opatřil vše, co bylo k sehnání.

Při čtení, dá se říci spíše studování, knihy Vladimíra Benedikta Holoty Hovory na nemocničním lůžku s RNDr. Jiřím Mrázkem CSc. (velkým popularizátorem vědy mého mládí), jsem se v jedné části dostal opět k atomu. A mně se najednou mé dávné diskuse kolem atomu tak nějak spojily s panem Vladimírem Benediktem Holotou. Nedovedu ani vysvětlit proč. Snad to NIC versus totální

koncentrace hmoty v částicích atomu. Filozofie vědy kolem velikosti a hmotnosti elektronů, které zatím nikdo nedělil. Vědecky popsané síly, které všechny atomy drží pohromadě v přesně nahodilých polohách jádra a elektronů. Vzdálenosti různých jader ve hmotě, že se to nezhroutí. Nemluvě o tom, že z těchto neživých částic plus superobrovsky nepoměrného NIC, vznikne i něco takového jako je člověk. Stejně jako život a dílo Vladimíra Benedikta Holoty, tohoto filosofa, duchovního a zároveň technicky vzdělaného člověka.

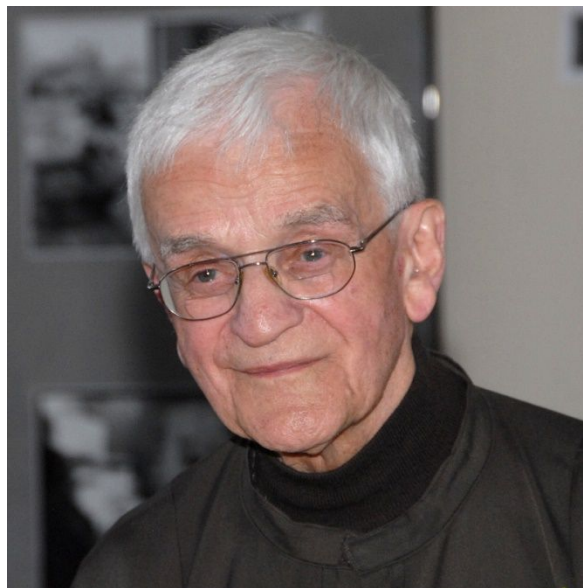
Jeho asketický způsob života a úžasné nejen spisovatelské dílo. To spojení pokory s uměním žít a pracovat objevně, poučně, cílevědomě.

Snad i ta častá těžká pochopitelnost toho, co říká. Ta těžká uvěřitelnost tvrzení otce Benedikta, kterou se obáváme přijmout, jako to NIC v atomu.

Tak to je atom a otec Benedikt, tak jak jej vidím já.

Proč o tom ale píšete nyní? Možná jste si všimli data narození.

Pozor na to, i v Hovorech je zachycen náhled na čas, jako něco relativního a pomíjivého.

A otec Benedikt intenzivně přemýšlí a tvoří.

Předpokládám, že nám k tomu dá ještě nějakou myšlenku.

Takže pojďme, kdo chce, oslavovat otce Benedikta bez mezníku času. On je úžasným oslavencem.

Kdo se s ním setkal, ví, jak je to úžasný, veselý a dobrosrdečný člověk, který rozdává optimismus a energii! Má velika úcta, pozdravení a přání všeho dobrého.

Kdo bude mít chuť, pošlete své osobní zážitky a prožitky s otcem Benediktem (adpro@iol.cz). V dalším vydání Plaského zpravodaje, které vyjde 1.8.2022, si můžeme zážitky sdílet v širším společenství.

Chtěl bych ještě poděkovat kantorskému sboru a paní ředitelce Gymnázia a SOŠ Mgr. Markétě Lorencové. Já vím a oni ví. Něco připravují a myslím, že se moc těší.

Michal Radoš
foto Ivo Kornatovský